

# Monika Urlik, Oceany

czy ktoś już mówił ci  
jak pięknie może być  
gdy pół duszy, duszy pół  
złączy pościel, szafa, stół

i choć rozbijam swe łodzie o twe fale  
i próbuję ciebie złamać jak wielkie drzewa łamie wiatr  
i choć wiem że znów przeze mnie nie będzie doskonale  
chce byś wiedział że każdego dnia

skąd pewność że to na zawsze  
póki nas nie rozdziela  
to ty i ja pobiegniemy boso  
ubodzy i nadzy w cały świat  
razem  
gdy się rzucam w oceany  
zmieniasz siły barw  
i toniesz za mnie  
kiedy walczę z wiatrem  
ty odpierasz każdy wiatr  
i przegrywasz z wiatrem  
i choć wiem że mogę stracić wszystko  
ryzykuję  
bo nie boję się już bać  
przecież wiem  
ty wybierasz mnie  
ja wybieram cię

tylko ciebie mam  
tylko z tobą  
zniosę ten świat  
gdy mnie niosą fale  
gdy mną rzuca wiatr  
gdy spaceruje po mrocznych dnach swoich oceanów  
chce byś wiedział że  
znów wybieram cię  
znów wybieram cię  
znów wybieram cię